

S.E.

Ze dne 11.listopadu 1956
8.30 hod.

Zemědělské vysílání.

Hovoří strýc Josef Konopa.

Draží přátele,

s velkým pohnutím trpce myslím v těchto bouřlivých dnech, tak jako každý z vás na naše státečné maďarské sousedy. Jak víte, za nezávislost a svobodu maďarského lidu bojují po boku vojáků, dělníků a úředníků také rolnici a jejich synové. V maďarské národní revoluci měla od začátku velkou účast obnovená malorolnická strana. Přirozeně, že si náš rolník přál a přeje, aby se maďarskému lidu podařilo vypudit ze země sovětskou armádu a s ní i vládu komunistické tyranie. Kdyby mohl svobodně promluvit vyjádřil by také své rozhořčení a hněv nad zločiny, kterých se dopustila a dosud páše v Maďarsku sovětská armáda. Vyjádřil by své city až tak, jako to dělají lidé ve svobodných státech na západě. Vím, také že by ostře odsoudil i naší vládu a Komunistickou stranu za to, jak se chová k maďarskému lidu v jeho boji proti bolševickým utlačovatelům. Přátele, tak se mi zdá, že si naše strana uvědomila, jak o ní teď opravdu smýšlí. Proto mezi nás posílá své agitátory, kteří mají uklidnit náš spravedlivý hněv. Z jejich ust slyšíme, že u nás nejsou příčiny nespokojenosti takové, jaké byly v Maďarsku před vypuknutím celonárodní revoluce. Chtěli by nám namluvit, že lidé v Maďarsku a Polsku byly na tom hůře než li my. Krátká agitátori si přejí, abychom byli spokojeni s tím co dělá naše vláda a Komunistická strana. Nuže co si o takových řečech myslí náš rolník. Reknu to prostými slovy. Kdo u nás nejvíce trpí je rolník. Na vlastní kůži pocítí tvrdost a zvrhlost dosavadní komunistické politiky. Ví také, že podobně trpí i rolník v Polsku a v Maďarsku, ale nemůže pochopit, proč křivdy, které byly napřaveny v Polsku a v Maďarsku se pořád ještě nepřepravují u nás. Když byl letos odhalen Stalin, jako zločinec, přiznali naši soudruzi z vlády a z ústředí strany, že se stalinské zločiny páchaly také u nás v Československu. Mám v dobré paměti, jak sám tajemník Novotný na začátku letošního jara přiznal, že se u nás soudy a policie dopouštěly roku 1948 zvule, že porušovaly zákonitost. Musel též přiznat, že řada lidí byla nespravedlivě odsouzena a uvězněna. Často se to stalo podle falešných pomluv a obvinění. Tenkráte jsme slyšeli mnoho slibů o tom, že funkcionáři strany a státní úředníci nikdy nebudu vládnout pendrekem, kterého tak rádi předtím používali. Předseda vlády tehdy řekl, že jde o hlubokou demokratisaci našeho veřejného života. Slibil, že se už nebudu porušovat zákony a že všechny křivdy a přehmaty z minulosti budou napraveny. Přešlo jaro, přešlo léto a máme už konec podzimu. Ale sliby vlády a komunistické strany se stále neplní. Poměry u nás se moc nezměnily. Stalin se sice přestal uctívat. Ale stalinské zločiny nebyly odčiněny. Tisíce rolníků trpí v komunistických žalářích dál, jak tedy může někdo trvdit, že situace rolníků v Československu je lepší než v Polsku, nebo v Maďarsku. V Polsku a v Maďarsku byly již křivdy dříve spáchány v minulosti soudy a policií na rolnicích napraveny. Ti, kdož se dostali ze žalářů zásluhou stalinské politiky jsou už na svobodě. Dostali zpět už svůj majetek a už zase hospodaří samostatně.

na svůj půdě. I rolník dříve označený a pronásledovaný, jako t.zv. kulak má opět stejná práva, jaká mají ostatní lidé na polské a maďarské vesnici. Něco podobného se u nás dosud nestalo. Proto nás rolník není zdaleka spokojen tak, jak o tom vykládají agitátori. ..Soudruzi ve vládě a v politbyru strany se v ničem nezměnili, zůstali věrní stalincké politice. Násilí, které na jaře odsoudili, dosud nenapravili. Nezměnili ani hospodářský tlak na samostatné rolníky. Vysoce povinné dodávky a dané platí u nás stát. V Polsku už některé dodávkové povinnosti snížili a v Maďarsku se má stát totéž. Myslí si naše vláda, že může mít mezi námi rolníky nějaké přátele, když nám ukládá neúnosná břemena. Na př. břemeno dodávek mají samostatní rolníci stále o 30% vyšší než kolchozy. Taktéž hnojiva, stroje, osiva a jiné potřeby musí platit o moc dráze než družstva. V Polsku vláda takový tlak na rolníky zavrhl. Zahájila novou zemědělskou politiku a vytáhla si za úkol, že bude podporovat samostatné rolníky. Přestala podporovat strojní stanice a JZD na úkor rolníků. A co u nás? Také naše situace by se o moc zlepšila, kdyby podobnou politiku dělala naše vláda. Polská vláda rozhodla, že nebude nikoho nutil ke vstupu do družstva. Jakmile se o tom dověděli polští družstevníci ihned začali z družstev vystupovat. Na nic nečekají, ani na členské schůze a už si rozdělují družstevní majetek. Vláda jim v tom nebrání. V Maďarsku ohlásila i stejný program vláda, kterou tam nastrojuje sovětská armáda. Program, který hovoří o podpoře samostatných rolníků. Ne o násilné kolektivizaci. Tento program obsahuje některé požadavky národní revoluce. Tak je tomu tedy v Polsku a v Maďarsku. Rolníci tam uskutečňují heslo, které kdysi hlásali komunistické strany, ale když se dostali k moci obrátili je na ruby. Heslo - půda patří tomu, kdo na ní pracuje-. Jenom naše vláda se chová, jako by se v našem sousedství nic nedělalo ve prospěch samostatných rolníků. Zkouší naši trpělivost a chce pokračovat dokonce v kolektivizaci vesnice. Má rozum, co pak něco takového chtějí naši rolníci. Copek je dnes pro takový program vhodná doba. Jestliže se v našem sousedství kolchozy rozpouštějí, proč bychom je zrovna teď měli zakládat my v Československu. Ne. My nemáme zájem o to, aby se pokračovalo v kolektivizaci půdy, ale o pravý opak. O to, když se také u nás budou moci družstva rozpouštět tak, jako v Polsku a v Maďarsku. Dále myslím, že se bude moci u nás udržet dlouhý kolchozní robot, jestliže s ní nadobro skončují naši sousedé., rolníci polští a maďarští. A neudrží se ani komunističtí tyraní. To naše vláda už větrí, proto ji nedají spát události v Maďarsku a v Polsku. Cítí, že tak běží také o jejich kůži. V Maďarsku došli přátelé hodně daleko, tam povstaly všechny vrstvy národa proti komunistické tyranii a proti sovětskému útlaku a vykorisťování. Tam vzplanul celonárodní boj za národní nezávislost, za skutečnou demokracii, za politické a hospodářské svobody nejen pro jednu, ale pro všechny vrstvy obyvatelstva. Také my rolníci v Československu toužíme po stejných svobodách a právech, jako lid v Maďarsku. Naši komunističtí utlačovatelé projevují najednou až nápadně velké starosti o to, kam by nás takové svobody přivedly a co by se pak stalo s naší půdou. Nás takové starosti vůbec netrápí, my máme jen jednu starost, jak se co nejdříve zayıt komunistické tyranie, a až nás tatě starost přestane tížit, pak si poradíme sami, abychom už nikdy nepřišli nejen o svou půdu, ale především o svou svobodu a nezávislost.